

Hamis '56-os kitüntetések

Úgy hírlik, hogy az ötvenéves évfordulón a Gyurcsány-kormány 600 (hatszáz) kitüntetést osztott ki a világba szétszóródott '56-os magyarok között. Olyanoknak is jutott, akik a forradalomban-szabadságharcban nem vettek ugyan részt, de akkor hagyták el a Kárpát-medencét. A hatszázból száznegyvenet Svédországban élők kaptak.

Vajon mitől ez a kegy? Hiszen otthon, Budapesten, a kormány kirekesztette az embereket az október 23-i hivatalos ünnepségekből, s aki mégis ünnepelni akart, azt – mint tudjuk – kardlapozva lerohanta a lovasrendőrség, a rendőri rohamosztagok könnygázgránátokkal és gumilövedékekkel lötték, néhány embert fél szemére meg is vakítottak. Nem csak gumibottal, hanem vasrudakkal is ütötték az útjukba akadókat, a földre teperték, ott tovább verték, rugdosták, és végül megbilincselve a fogdába szállították őket. Ezek többsége teljesen vértlen volt, nagy részük még csak tüntetni sem akart, csupán ünnepelni, vagy éppenséggel véletlenül került a személyileg azonosíthatatlan, fedett arcú, előzetes figyelmeztetés nélkül rohamozó martalócok útjába.

Teljességgel kizárt, hogy a rendőrség a kormány kifejezett utasítása nélkül így merészelt volna viselkedni. Megtervezték ezt „okosan”. Az Astoriánál, ahol az ellenzéki nagygyűlést tartották, Demszky, Budapest SZDSZ-es polgármestere lezáratta a metró megállóját. A legközelebbi megálló a Deák téren van, és a gyűlés után szétoszló emberek nagy számban indultak abba az irányba. Már készenlétben várta ott őket a rohamrendőrség.

Nem kétséges: a rendőrterror a „majd mi kiverjük belőletek az '56-os gondolatot” jegyében rendelte el a miniszterelnök. Hiszen – miután a kormánypártok a balatonöszödi beszéd kiváltotta botrány közepette a parlamentben teljes hűséget esküdtek neki – tőle függött, és továbbra is tőle függ minden hatósági intézkedés. A tévében látott szörnyű háborús képek, amelyeken az áldozat a civil járókelő, minden bizonnyal átgondolt célszerűséggel félelmet ébresztenek mindazokban, akik nem voltak ott jelen – éljenek ők akár az ország túlsó sarkában is. Így kell „nevelni” a népet.

Ettől a kormánytól kapták a nyugati magyarok kitüntetéseiket.

A dolog jellegének teljes megértése végett emlékezzünk vissza, hogy 2005 júniusában az Magyar Szocialista Párt kongresszusán, az akkori beszámolók szerint, a „párt irányítását Gyurcsány Ferenc vette át, ugyanis ő lett az MSZP választásokat előkészítő bizottságának elnöke, az alapszabály szerint pedig választási időszakban a bizottság elnöke vezeti a pártot”. Ettől kezdve a választások befejeztéig Hiller csak az ő helyettese volt. Egy év elteltével Balatonöszödön Gyurcsány mégis így panaszkodott: „Majdnem beledöglöttem, hogy másfél évig úgy kellett tenni, mint hogyha kormányoztunk volna. E helyett hazudtunk reggel, éjjel, meg este.” Ez úgy hangzik, mintha valaki kényszerítette volna a hazudozásra, és nem éppen ő maga lett volna az egész hazugságkampány főnöke. Lássuk, miért bírta ki mégis: „Az utolsó másfél évet azért tudtam én személy szerint csinálni, mert egy dolog ambicionált és egy dolog fűtött: visszaadni a baloldalnak a hitét, hogy megcsinálhatja, hogy nyerhet.” Igazi nagy teljesítmény: vezetésével egy egész népet (pontosabban több mint a felét) sikerült átverniük. Ő kéjesen nyújtózkodik hozzá egyet: „Fantasztikus dolog politikát csinálni. Fantasztikus. Fantasztikus egy országot vezetni.” *Kormányozni* azt nem, de *vezetni* azt igen! Kun Béla is ilyen beleéléssel birtokolhatta a hatalmat.

Hozzátette: azért „érdemes ezt csinálni” mégis, mert „történelmet csinállok”; „azért érdemes politikusnak lenni a XXI. század elején, hogy csináljunk egy másik világot.”

Az ember beleborzad: ez a történelmünket minden bizonnyal nem is ismerő, de múltunktól szóban számtalanszor elhatárolódott agyafűrt lelki analfabéta „csinál” majd nekünk egy olyan eljövendő történelmet, hogy belegebedünk. Vajon milyen tartalommal akarja megtölteni a kétségtelenül még KISZ-titkár korában eszébe ragadt „új világ” kommunista fogalmát? Hiszen a hazugságokkal megnyert választás alapján törvényes módja lesz rá, mert

Magyarországon kormánypárti többség esetén a miniszterelnök – a józan értelem és a tisztesség birtoklásának hiányában is – gyakorlatilag korlátlan úr. Amennyiben a képviselők többsége támogatja, nincs rá törvény, hogy valamely hatalom az értelmileg és erkölcsileg alkalmatlant el tudná távolítani, ha az magától menni nem akar.

A Gyurcsány-kormány hatalma formailag törvényes, de mivel hazugságban és hamisságban gyökerezik, lényegileg érvénytelen. Ezért az ő '56-os kitüntetései a nyugati magyarok vele szembeni jogos ellenszenvét leszerelni, vagy legalább csökkenteni hivatott hiteltelen hamisítványok.

Akad, aki csak Gyurcsány aláírása nélkül, egyedül a köztársasági elnöktől volt hajlandó elfogadni a kitüntetést. Ne áltassa magát senki: a köztársasági elnök csak a kormány jóváhagyásával adhat kitüntetést, viszont köteles aláírni minden erre vonatkozó miniszterelnöki javaslatot. Ez utóbbi történt ez év márciusában, amikor Sólyom László kénytelen volt a Kádár-rendszer három kiszolgálójának a kitüntetéséhez hozzájárulni. Csak annyit tehetett, hogy a kitüntetés átadásakor nem fogott kezét Fekete Jánossal, aki korlátlan hatalmú bankemberként a fő felelőse az ország akkori mérhetetlen eladósodásának.¹

Következésképp, ha Gyurcsány aláírása nem szerepelt is a kapott oklevelen, a kitüntetést mindenki a kormánytól, *ettől* a kormánytól kapta, amelynek uralma a magyarság számára igencsak baljós jövőt ígér, és amelynek léte történelmünk egyik legnagyobb szégyene marad.

Nagyon sok nyugati magyar már régen megérdemelt volna egy igazi, valóban értékelhető kitüntetést. Ezzel a mostanival, sajnos, ők Fekete János szocialista közgazdással, Marjai Józseffel, a kádári idők miniszterelnök-helyettesével, valamint Mosonyi Emil mérnökkel, a magyar részről végül felmondott dunai vízlépcső atyjával kerültek egy szintre, akiket Gyurcsány Ferenc 2006. március 15-ére, a köztársasági elnök ellenzését figyelmen kívül hagyva, személyesen javasolt kitüntetésre.

Gyurcsány sikeres ember, mert a Magyar Szocialista Párt és a Szabad Demokraták Szövetsége egy emberként felsorakozik mögötte. Ez az az eset, amikor egy diktátorocska államférfit játszik, és a cinkosai fonják a babérkoszorút a fejére.

Bízunk abban, hogy Magyarország mégis jogállam lesz egyszer. Akkor a mai kormánypárti politikusok, elsősorban az, aki a miniszterelnöki funkciót betölti, az igazságügyi és rendészeti miniszterrel, valamint a rendőrség jelenlegi vezetőivel együtt a törvény előtt fognak felelni tetteikért, mindenekelőtt a terror napjaiért és annak következményeiért, beleértve mind az embertelen erőszak okozta sérüléseket, mind pedig a kirakatperekén többnyire semmiért kiszabott bírósági ítéleteket is.

Vajon hogy fogják magukat érezni a Nyugaton élő ötvenhatos magyarok, amikor kiderül majd, hogy évfordulós kitüntetésükön, amelyet kiérdemelt megtiszteltetésnek éreztek, egy olyan ember aláírása díszel, aki népe ellen elkövetett bűntények miatt börtönben ül?

Göteborg, 2006. december

(Megjelent a Havi Magyar Fórum 2007. februári számában.)

¹ Sólyom László 2006. március 13-i kezdeményezésére az Alkotmánybíróság megvizsgálta a kérdést, és 2007. június végi döntése szerint a köztársasági elnök indokolt esetben megtagadhatja az eléje terjesztett kitüntetések adományozását, az Országgyűlés pedig az év végéig köteles az eljárást részletesen szabályozni. Ezért Horn Gyula '56-os karhatalmista (pufajkás) múltja miatt Gyurcsány javaslata ellenére sem kapott 2007-ben kitüntetést, mert az államfő szerint az nem egyeztethető össze „a Magyar Köztársaság értékrendjével”.